

ting for økonomien og dermed også for beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg tror ikke, der er nogen her i Tinget eller ret mange andre steder, der synes, at devaluering i sig selv er noget gode, men derfor kan man måske godt sætte spørgsmålstegn ved visdommen i for tid og evighed at fraskrive sig den mulighed.

Men det var i og for sig ikke det, jeg talte om. Det, jeg talte om, var, at man ved at gå ind i møntunionen – og det er jo selvfølgelig især Frankrig og Tyskland, der her er vigtige – har bundet sig til en fælles rentepolitik uden at have en tilsvarende finansmæssig mulighed for at regulere imellem de områder, hvor konjunkturerne er højere, og de områder, hvor konjunkturerne er lavere. Den stivhed, den rigorisme, hvordan skulle den kunne undgå at føre til arbejdsløshed, en arbejdsløshed, som vil komme igen og igen på skiftende steder og måder?

Jeg forstår ikke, at fru Elisabeth Arnold ikke kan se, at der kunne være en sammenhæng dér.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg forstår slet ikke hr. Jesper Langballes spørgsmål. Hvis han med en fælles rentepolitik mener, at man bliver afskåret fra at føre en fælles rentepolitik i Nordjylland og på Bornholm og på Sjælland, så er det jo ikke noget, vi kunne drømme om at praktisere i øvrigt. Vi har jo heller ikke forskellig rentepolitik over for vores handelspartnere.

Der er jo masser af den arbejdsløshed, der er rundtomkring i Europa, som skyldes stivhed i arbejdsmarkedssystemerne, som skyldes manglende uddannelsesindsats, som skyldes nogle systemer, som gør, at folk har sværere ved at skifte job og sværere ved at få uddannelse, hvis de er lavtuddannede. Så der er mange årsager til, at arbejdsløsheden er stigende i nogle lande og stagnerende i andre lande. Jeg kan ikke se, at det har noget som helst at gøre med, at vi fører en fornuftig og stram økonomisk politik.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er ikke, fordi jeg er specielt uenig med fru Elisabeth Arnold i hendes prioriteringer og i det, hun sagde, men der var to ting, som jeg måske godt vil bede om at få præciseret eller uddybet.

Den ene er det med stabilitetskravene. Jeg er meget enig i, at den måde, Tyskland og Frankrig agerede på, ikke var særlig sympatisk, men er fru Elisabeth Arnold ikke enig med mig i, at dér viste systemet sig jo sådan set også at fungere, fordi Kommissionen som vogter af Traktaten jo har anlagt retssag? Det er jo på den måde, man afgør tingene på. Når man har et samarbejde og man er uenig, så er det en retssag, der afgør det. Så selv om den måde, Tyskland og Frankrig agerede på, måske var usympatisk, så levede Kommissionen vel op til det, man kan forvente i sådan et samarbejde?

Det andet er så det der med dobbelttale omkring forbeholdene. Jeg vil bare spørge fru Elisabeth Arnold, om hun ikke er enig i, at der skal et flertal i Folketinget til for at kunne sende forbeholdene til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det første spørgsmål er jeg meget glad for at få, for det er jo fuldstændig rigtigt, at systemet virkede i den forstand, at nødbremsemekanismerne virkede. Man siger til to lande, der overtræder stabilitetskravene: Vi lægger sag an mod jer, fordi I har overtrådt Traktaten.

Kl. 16.45

Problemet er, at det gjorde man ikke, da Irland og Portugal overtrådte reglerne. Dem pålagde man at ændre deres økonomiske politik, så de kom til at opfylde kravene, og det gjorde de pågældende lande, for sådan skal man gøre, når man er et ordentligt medlem af familien, men Tyskland og Frankrig ville ikke gøre det, de ville ikke ændre noget, og så anlægger Kommissionen sag, og det er sådan set alt sammen rigtigt. Det giver bare det problem i forhold til den folkelige debat om EU, at der åbenbart er forskel på, hvad store og små lande kan tillade sig, og hvad de kan forvente at få af sanktioner fra de øvrige.

Det er et fælles problem, vi har, vil jeg gerne sige til hr. Henrik Dam Kristensen: Vi skal ud og forklare folk, at ja, der er forskel på små og store lande i EU, og det er selvfølgelig et beklageligt faktum, som vi må ud og diskutere.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Mit andet spørgsmål handlede jo om forsvarsforbeholdet ... (Elisabeth Arnold: Undskyld, forsvarsforbeholdet?) ... og jeg tror, mit parti blev beskyldt for noget med dobbelttale eller noget i